

Cory

From: josobol [josobol@netvision.net.il]
Sent: 15:36 2006 19 דצמבר
To: Cory
Subject: Re: The Magnificent 20
Importance: High

ליעקב שלום רב,

רוב תודות על תשומת הלב הרבה שהעניקה למזהותי ולספריי, ועל הניחותים המרתקיים והנקבים שהקדשת להם. הארת במחוזות היבטים ומשמעותם שאני עצמי לא תמיד הייתי מודע להם. בסופו של דבר גם כתיבה, כמו כל מלאכת יצירה, מורכבת מסודות אצטונליים ומרכיבים א-ראציאנליים שעולים מבני הנפש. לכן על פי רוב היזכר עצמו איןנו איננו הפרשן הטב ביותר של יצירות.

הופעתה להיווך שנטהה שהבשלה כי בזמן האחרון מוצאת את ביתיה בדברין. כוונתי להציגך שאנסת לפנות לכתיבת קומדייה. בשנים האחרונות גוברת והולכת תחושת שהאנושות שוקעת והולכת בבילבול ואובדן עשותות של Uhlemann היא מגיבה ב민ין עווית מוגחת של קנאות אפילה ופונדאמנטלים אגרסיבי מצד אחד, ברדיפה בהחרי רונינו שתחות מצד שני, ובתקינות פוליטית מופשטת שמהיבת לקלבל כל יוויל של פראוטה בלבנה לבניון ובסלחנות לאו גובל כל איילן יותר הכלל בין נארות לאובסקוראנטים, בין חוכמה לאויריות, בין נורמליות לבין ובין גבורות לאנפאנטיות. על המצב הננסי הפאטי והאומלל המש מתנוססת באותיותם, בין נורמלויות לבין ובין גבורות לאנפאנטיות. על ביגלוים קומיים מובהקים. זו מתחיל בסירות השיטתי של השפה ובעירופות בעורת ביטויים-פוליטית כמו "动员者-战国" מקום "חוליה רוח" או "动员者 הארג" במקום "חשר", זה משדר עם השוקת הכנעה של המערבי הליברלי מפני כל גגלי של טרור שמקורו באסלאם וזה מינע מהבטלה מוחלת בפן הממו. הופת לכל אלה את משבר מהנוגה העולמי, שהביא לראשות מעצתם עעל מין פוחח דל-ቤיטו הדור רוח קלירקאלית ילוותית ומכת-מצח בעוד מדיניות חשיבות על ידי תליינים ורוצחים לשעבר ומדיניות אהרות על ידי פטפטנים ומושחתים, ואתה מקבל בליל חומות שזועק לאיזו קומדייה אכזרית בעלת מדיניות גלובאלים. אבל קומדייה היא הז'אנר הדרמטי הקשה ביותר, וקומדייה טוביה היא באמת מוצר נדיר מאיין-כמוני.

אני עדין חיבך לך את הפרשנות שלי לסתור מונזיה. ביסודות של חברה בירונית-Psișteiat שמלולות בחוקה שלא עד כדי כמהזה בגיטישם. הכל מחול בזורי החברה של ווציה כחברה בירונית-Psișteiat שמלולות בחוקה שלא עד כדי התאמתם לצורכי הרגע המשתנים וביעיר לשירויה ולצרכיה של המכינה השלטת. כדי להבהיר את נקודת המוצא שלו אני ממקם את עליית המזהה בזונזיה של שנת 1938 עלילת דם נגד הרופא היהודי של המלה אליאזבת שהואש נבון לאנגליה לשנת 1594, בה נקבע המזהה על רקע עלילת דם נגד הרופא היהודי של המלה אליאזבת שהואש נבון לרצואה את המלה. מכל מקום, כאשר ממקם את העלילה בזונזיה של מוסלני, מתברים דברים שאין בהם ממש מהזהה בזונזיה. כך למשל אני ראה את האבות של אנטוניו לבאנינו לא אהבתה אישתא, אלא אהבתה אישתא. אני עוזן שאנטוניו אינו אלא גברת בשם אנטוניה שבמשטור פאשיסטי, כמו גם בימי המלה אליאזבת, לא יכול להטעון בעיסוק, וכי להתגבר על אפלית הנשים היא מתחזה לבגר. באופן דומה אני מסביר את העובדה התמונה שאביה של יורשת עשרה, יפה וחכמה כמו פורשיה נאלץ להעמיד את בתוlein מיכר-חتنים כמו שזה קrhoה בזונזיה. זה העלמה לא תמצא לה שידוך. תמייה נספת הדא שאחדדים מהחותנים מטלוקים מהמוקם עד לפני שנגשו למיבחן התיבות, כאילו זה מה שרתויען הוא יפהפה השורה. הפתורן לידה הוא טמן במערקה הרבעית, במשפט הפווני המאוחר, שם מויעה פורשיה כגבר. פורשיה היא לא וורושה אלא הלאה להתנות את העתק הרומסקטואלי טראנססוציאטי. אביו של פורשיו חדר לזרולו במיסגרת המשור הפאשיסטי, והחליט להתנות את העתק הירושה לבן חובב הגברים המתנקב בכך שהלה ינשא לגבר, וכך קיבל נשויו המדومة הכרה וגושפנאה חותית. אשר לשיילוק, איש הספרים היהודי הממולח הזה יודע שקיומו תחת שלטונו של הולזה (הדורcus אצל שקספר) ררוע וארע, ובכל רגע עוללים לבא ללהרים את כל ררוש. כאשר אנטוניה ובאנינו והולזה הוו-מניא באים לבקש ממנו הלוואה, הוא מריש את הקשה כהצאת גור דין עליוannel רכשו ומוננו. לכן הוא מתנה את תנתן הלוואה בתנאי הביזייר של ליטרטה הבשר. בו זמן הוא מעודד אתתו ג'סיקה להסתלק עם אהוב ארי כדי להציג את עצמה מגורל יהוד. בזונה הוא לא עושה זאת במילים אלא במעשים: הוא מפקיד בזיה את כל מומנו, ומדבר אלה בלשון סגי-הדור, כי הוא יודע שהশמרות הארי לא נאלט גבו הוא כוכן של המישטר ולמשין מועד. لكن שיילוק היהודי משלחה את ג'סיקה להשמעית את המונלוג האנטי-שיילוקי והאנטישמי שלה כדי שלאנסלוט וירוץ לעיד ש'ליסקה היא "בסדר", ואפשר לקלבל אותה כנצריה כשרה. כל זה מגע לשיא במשפט. כל הפרשנות שליל' לחזה הלה מניטה צנית המשפט. לא יתכן שאיש ספרים כשיילוק אינו בקיא בחוקי ונגיה, והוא זקק לערך דין שיזכר לו את אותו עuffy בחוק בעניין שיפcit דם נוצרי בידי יהוד. חוק החזום בזוננו של שקספיר לא היו שוניים הרבה מהחוויים בזוננו, וכללו את עיקרונו "הכללא", ככלומר: אין צורך לפרט בחזהו את כל המשתמע מה הסכם. כך למשל אם אני חותם על טופס הסכמה לינויות, איננו יכול כל עטונו אחר כדי שלא נכל ב共识ה סעיף שבו הסכמה במפורש שבעתה הינו ישבך דם ממי. מקדמת דא מקובל בכל מעיכת חוק ששם הסכם להעשה מסוים היא גם הסכמה לכל מה שאותו מעשה גורר בדרך הטבע. לכן כאשר פורשיו אומר לשילוק שמותר לו

להתרכז לטרתبشر אבל אבוי לו אם תוך כך יישוףך דם נוצרי, שואל שילוק בלבג: האם זה החוק? ופירושו מшиб: אתה תראה את החוק בפועל, במילים אחרות: אתה תיראה מה זה החוק. ככלומר: משנים את החוק בעת המשיפט לפני שירורות ליבו של הדוציאה שפורה חסותו על כל הארוע הזה שאינו אלא מישפט רואה ולא מישפט צדק. במילים אחרות: עושם חוק מהחוק.

כך בימי את המזהה בפסטיבל שקספיר באילינוי בשנת 2002, ובקרי התיאטרון משיקאגו שיבחו והילו את ההציגה. אחד מהם הגדיל לעשות וטען שהוא הפירוש והביזע המבריק ביותר של המזהה הקשה הזה שזהר וראה בויהן. השחקן שישייך את שילוק כתוב לי השנה שהשיקאגו שיקספיר קאמפאניה העלו את המזהה השנה, וכי המברק של השיקאגו טריביון הירושה את ההפקה שלהם לו שלי, וטען שההפקה שאני בימי לפניהם ארבע שנים הייתה טובה ומענית יותר מזו של השיקאגו שקספיר קאמפאניה.

אשר ליום חמישי הקרוב, לצער לא מאפשר לינסוע בחברתך לתל-אביב, כי לאחר סיום השעור שלי עלי לנסוע צפונה, ואחזר לתל-אביב רק בשעות בערב.

ושוב - תודה על הדברים המרגשים והמעניינים לך.

כל טוב

יוהשע סובל

On Dec 18, 2006, at 9:30 PM, Cory wrote:

ליהושע שלום רב,

הרשה לי להזכיר לך על החוויה המסעירה של קריית כל יצירותך שיצאו לאור ו גם כמה שטרם יצאו לאור, סה"כ 20 יצירות. אני מקווה שישם לפחות אלף שמנה שמדובר בהן ואני גאה להמנת עולם. הקצר הריעעה מלנתח את כל מה שקרהתי בוודאי רבים עשו זאת בצוורה מעולם, אך חסר לי ממש להשלמת החוויה זה קריית ביוגרפיה עלי' שכתובה בידי אמן ע"י סופר דגול ברמה של הנרי טרויא (זולה) או אנדרה מורהה (הוגו). אבל כיוון שאתה איש שיחיה מרתק (וגם שחкан כפי שראיתו בטוליזיון) אני היית מצע לבחור בתבנית ביוגרפיה נסוח זאת של אלברטו מורהה על ידי שיחתו עם אלן אלטאן (Moravia/Elkann, Vita di Moravia, Tascabili Bompiani, 2000) שמעט מאד מוחאים (וספרים) שרבבו על נושאים כל כך מגוונים ורך העצינות בכל תחום ועסקים במקביל בפעילות תרבותית (משמעות על והפוגנות לך), תרבותית וציבורית. אני מקווה שלא תפוזל לפוליטיקה כי אתה עלול להיכוות כפי שקרה לכל האינטלקטואלים שבחרו בדרך זאת. כבר שיתפתי איתך בתרשומתי מיצירתך על "גיבור מעמד הפעילים", "זרים", "חימם" וכו' מעבר לקו המשווה". אני מעביר לך בזאת את נימתה היצירות על אתקה עסקת בישראל בספר החדש שלי בראשון המחוות שלך. כמו כן תרווה" שלישון לחוויה של יצחק גורמצזנו גורן, נתח הרמן שלוי נויחות הסרט" שבסתת" עם העדרות ספר של הספר שבוואוי תמצא בהם נני. אם תרצה להתעמק במסרים המרכזים של הספר שלי אני מכרך גם את תוכן העניינים, הקדמה והמבוא. אך אני כה מלא מהעשור של יצירך שאני רוצה לשתקך אfork להפנות בהתרשומות שלי ממנה.

נתחיל أول במחוזות הביווגראפיים שלך: אלמה היא יצירה מקסימה, הרבה יותר טובה מהbioograafia שקבעי על אלמה מאהה של פנסואו ג'ירו. קראתי את המזהה בנשימה עצורה, הצלחת להאר את הדמות המורכבת שלה בצורה מרתקת וה庫רא ממש מתהbab באלים, למרות שעבורו היא ההפך הגמור לאידייאל שליל כורעה. גם הדיאלוגים הקצרים והמקוטעים קוליים למטרה, ולואו ואני התייחס יכול לכתבך את "בחירה של נלי" במקומות הדיאלוגים הארכויים והמסורבלים שלו, סלו רתק אותי כי הוא העלה אצלי הרבה נימים הקשורים בפעילותו באיהקה עקייה. גם אני יכולתי ללחוץ בתשכה ולהזר לרמת הכנסה הגבוהה יי' עשרה אם היהי מודה אני. אני הייתי עצם מעצמי של עולם העסקים, בן טיפוחו של מרטיריה, המנטור שלו, והייתי רק צרי לדימנע מלתקוף את חסוס האתיקה שלו ולחשוף את קלונו בבריות. אך כמו שפניה (שנינו ס"טים עם כבוד עצמי...) לא יותר ועד העצמיות פעלויות. וכן, הספיק שקיבלי היה עצום, הפקתי לאדם אחר, טוב בהרבה, תורם לחברה, פותח ונערץ על ידי מאות סטודנטים, הרבה יותר מוערך על ידי החברים שלו (אללה שנשארו והחדשים). אתה מצליח לרתק את הקהול ביצירה פילוסופית קשה ומורכבת וכל דמות מקבילה נורך, דורות עצמאיות. נפש יהודי וזה האנטיתזה שלו - אותו הוא אדם דוד תשבכים, היהודי ששונא את עצמו ואת עמו (אני מכיר הרבה כאלה, ידידים צרפתים

19/12/2006

שלו, היהודים בין שני שתי מלחמות עולם ושמאלנים רבים נסח נעם חומסקי). המזהה עורר בי עניין אנטלקטואלי רב אבל לא ריגש אותו כי לא המחברת רבי. כשהוא מת בגיל 23 חשבתי רק שהבל שהוא לא מת 23 שנים קודם. שנייה ישראל אלה עשו לנו יותר נזק מאשר גדיי האנטישמיים, אם כי איי תומך כמובן בכוכו להבטא. אני נגד צנורה וער לבך שיש אנסי עסקים ואילוי הון החושים עלי כמו מה שאני רושב על אותו ווינגר.

געבר למחוזות על תולדות היישוב. אני זכר אתليل העשרים כאחת החוויות הקסומות ביותר שהיו לנו בתיאטרון הישראלי. השחקנים היו נဟרים, הבימי היה מושלם, אם כי היה קשה להזות בזמנים המפדיים בין גיבוריהם לאגדיהם של המזהה. אם ציריך היה להמציא את תולדות היישוב החלוצי ביצירה אחת אני חשב שזו הייתה היצירה המתאימה ביותר כי היא נותרת בנутן nutshell in a gist של כל השהה כאן. הלועאי והיתר כתוב מחזה ודומה על היישוב הספרדי בארץ ישראל (לא בסותן ספרדי...) - הנושא היה סוף סוף מקבל ביטוי הולם במוחוזות היישראלית. lagi כפר אני מוכחה להתוודות, לא זכרו לי אף מקרה שעוזבי הצגה באמצעותם. כשוראייה הצגת סטודנטים בסוכובן בהורי "סטודנט" לדוקטורטה היה בחזרה הפתוחה והסתובנותם שרו מואד מוכשריהם הציגו מחזה אונוגראדי בניוני. היו מעט צופים והסתובנותם שחקו בתוך הקהלה. כמו דקוטה אחריו תחילה הצגה לרדרת גשם ולעופות. לא היה לי מעיל ומטריה נורטבטי יחד עם השחקנים עד לשעדי העצומות. אך לא נטשתי ונשארתי למלעה של מטריה לראות את ההצגה. אני כל כך אודב ויאוון שאנו מעירך ונוהג גם הנהצה גראעה ולא משעתעמעס אף פען. למה אני מספר לך את זה? כי הצגה הירודה שעוזבי באמצעותה מזדהה כפר. לכן כשבאתי לקרוא את המזהה היידי מוכן לגוריע מכל ולהפתעתו הרבהה הוא מזהה מזדהה, פוייס ומוותה, צביב מובון הטוב של המילה. אין זאת כי שער היי מואד אוד גראעים (כל המזהות שראיתן שלום הם גורעים והגרוע מכל היה טרטף) ואני לחולטין לא מבין את הבון ווון של מבקרי התיאטרון השווורים להם כתרים. הכל בומבסט, מלאכתי, פלאכתי, לאאמין ואם הם הצליחו להשתית את כפר לא פלא שם השחיתו גם את מולייר. פן אחר של תולדות היישוב הוא הפן החדרי ומכל ההצגות בנושא זה כל דברי היא הטובה ביותר. הדמות של אסתר היא גודלה מהחיים, רחל ודנה מקסימות ובתור פמיניסט מושבע רתק אותה לראות את הדמויות של הגיבורות שנן גיבורות במלוא מובן המילה.

הטרילוגיה הבאה היא הטרילוגיה של הפלשתינים או - underdogs. המזהה הראשון "זרים" כבר נסקר בספר שלי בפרק המוקדש לכך. מזהה זה מתאר את היחס לעובדים זרים, מזרח אירופאים, אפריקאים, אסייאנים או פלשתינים. לגבי המזהה פלשתינאי יש לי עוד ווור. והוא לי כל כך הרבה קדומות קדומות גנדו שללא הлечמי אפללו להראות אותו. אקדמי ואומר שהחומר שליל לעובדים מואד מורכב. טראומת הילודות הראשונה שליה הייתה לראות את קהיר שורפה על ידי פורעים ובוזים לאומנים שייצאו להרגו ולפיצו מאות אירופאים בינוואר 1952. אני לא יודע אם ראיית ערים שרווחת אבל קהיר הייתה שורפה להלוטן, לרבות הרובעים האירופאים שלו ואלמוני בעל חנות המכולת מתחת לביתו הדיאיוני המזיד עס העובדים יתכן ולא הינו זכירים להזכיר כל והריית מצטרף לכל אותם אירופאים שנשרפו בבוריהם שלהם ונדרשו למותם ברחבות. השנאה של העובדים הירודה כה תהומית, כמעט רצח או אמי בשוק על יוכוחו סרכ, אבוי פחד שייסרו אותו ברגע עילותו הציונית, כל היהודים פחדו מפחד מוחות המערבים וככל האגדות על היהודים שהיו בשולמו ובשכנונו טבחה עם העובדים הן אגדות לילדים. היהודים במצרים היו הילך של הקוללה האירופאית שמנתה למיליאן נפש והיה נתק גמור ביןם לבן העובדים. הירודה התלמיד הראשון בכתה - Lycee Roc במקצע אחד נשלתי - עברבתה. הירודה אמרו לעבר מועד ב' בספטמבר 1953 אך בדורש זה כבר התחלה ללמידה בישראל. עד היום לא בקרתי במצרים ממנה וורשי עס חותמת בדרכן "אסור להזור" כי je viens d'un pays qui n'existe plus כדברי הצעוני הזקן בשיר הצרפתי.

במושור האישית הייתה תמיד ביחסים מצוינים עם ערבים. בכיתה בקהיר היו לי חברים ערבים, באינסאדי היו לי חברים לבנונים וטורקים, בימים שהקממי The Christian Heritage מישרמים מואד חמים עם סטודנטים הערבים והפלשתינים. אך אני מלא חשש שכוכונה של ההנוגות הערבויות (להבדיל מהאזרחים) היא להסס אותנו ואני לא מאמין לא לאסלון, לא לערפהת חתן פרט נובל, לא לאבו מאון ובודאי לא לחמאס. חזון אחרית הימים שלוי הוא שאנחנו נהיה שלום גבריות ארץ ישראל המנדטורית עם כלות פוחחים הערבים באיחוד האירופי, עם מדינת יהודים בגבולות הקו הירוק עם גושי התיישבות, עם מדינה פלשתינאית ככולת את ירדן, רצועת עזה ומרבית הדזה, הערבים שבגבילות ישראל יוכלו לבחור בין אורתודוקס ישראלית ולפלשתינאי, יהודים בתתיישבות המבודדות יהיו זוחמים ישראלים יושבים בפלשתיןabet, בקיצור ור' אב עם כבש. אך אין תסבירים ולי ברור מואד מי זה הזאב העוטה עור של כבש, אכן אני לא קונה את המשל של ההצגה במזהה. גם

הדמות של מגדה שהיא מקסימה נראה ליה להלוטין [invairesemblable](#). האם עשתה מחקר כמו בגין מעמד הפעלים וגולית שהיה ולך מקרה אחד שערבי לאומנית התאהבה בטוריסט יהודי? לא נזכר לו מקרה אחד כה כמו שלא זכר לי אף מקרה שישודי בסבירה עבירה. ובאשר להאשמה של מגדה על גרבנרג פינת אושוויץ בספרן שקרה לי לפני כמה שנים. הייתה מכל מקומות דוקא באינסטנובל בארוחה עסקי שארגן בן דוד הטורקי (שמו ז'אק קורי כמוני והוא בן דוד מדרגה שלישית, בוגר אינסאָד וועסק כמוני מיזוגט). רינו נערומים איש - אנשי עסקים עם שווייהם מלאומים שניים. כתוב לבו בין ואתי קולנה איטלקי שלוש שאלות "שחביריו היהודים עדין לא נתנו לו תשובה מספקות עליהן":¹ איך זה שהיהודים לא הגיעו אחרי אלפיים שנה ביש משה ולמה רצחו אותם? מה סיבת הקים של ישראל כשהיא תלויה ב- 95% מכלכלתה בתמורות של יהודים, רמניה וארה"²? איך זה שהתרר באולם זה שהיהודים והפכו אליו, בן דוד שולח לי עניינים מתחננות שלא עונה ואשתי צובטה לי ברגל שארגע. כל העניינים והפנו אליו, בן דוד שולח לי עניינים מתחננות שלא עונה ואשתי צובטה לי ברגל שארגע.

הייחתי ועניתי בקהל שקט ובויטה שאלה קלה יהשית. לגבי הראשונה הסתובבו אז ביהודה עשרות תימוהונים בני כתות שונות וביניהם אחד ישו שהו לו כמה מאמנים הרבה פורת מארש לבני כתות אחרות. אף אחד לא תהייחס אליו חוץ מפנטזיות מילוט שהיה וומאי, קרי איטלק', שרצה אותו. כך שמי שרץ זה היה האיטלקים והוואכה הניצחת שהוא לא המשיך היה שורר שלום על ימי ואילו שם והצרות עשרה מילוני בני אדם נצרים וכופרים יחד. לבבי העצמות הכלכלית שלנו הבאתו לו מסתורים שהתרומות מכל העולם מהוות אחזו בבוטל ההטל"³ ג' ואנחנו מעצמתה הי-תק. לבבי היוזו-נאצים (האשמה שדריא מאדו פולארית אצל לבביבי), הערבים, השמאליים הארכיפאים ואוי אלו יהודים ישאליים) אמרנו לו שקדום כל נבוח בשואה כל בני המשפחה שלנו בגיליאנו (חיל ניכר מהמשפחה של יהו איטלקים) על ידי משפט הפעולה של הנאצים האיטלקים הפשיטיים. לנו הוא האחרון בתורה איטלקי שיוביל לשאלת אותה. אם היוינו נקטים בפרטון סופי נאציז ורוצחים מילונים של ערבים שהשליטו. אם היוינו יותר והמאנים כמו האיטלקים באיטיינה ואריתראיה, הצרפתיים באלג'יריה והודו-סין, האמריקאים בויט-ונג עם האידיאנים, הרוסים, היפנים, סינים, הבריטים, הבלגים בקנגו הbelgian, הפלדדים והפרוטוגים באפריקה ואמריקה בכ'ינו טבחים בין שירות אלפים למאות אלפיים. בכל מלחמות פלשתיניאים מתה אלפי פלשתיניאים וכמה אלף פלשתיניאים וכמה אלף יהודים. ומונם יותר והפלשתיניאים אבל חילם ולהומני טורר ומיוטם ואלהים כבשה שאלינו רובם היה אורה ומיוטם חילם. כך שהעתנה שאנו יהו-נאצים היא מופרכת בה שעה שאצלנו כבבא כבושים הומני אך אנחנו הרבה יותר והמאנים מכל הצבאות האחרים. מעיקרה. אנחנו לא מתנגדים כבבא ואיתטיפאה (עכשו הויינטוקות וללבן II) הוכחו הטוב בדור דהה שלא נשלוט בעם זו, אבל ווסט ואיתטיפאה. I rest my case.... מזה שבעה היא בכל לא שטחים אלא רצין התהגה הפלשתיניאית לחל אותנו. si non e vero e ben trovato. זמן אמר הוא מוחה טוב המתאר את חיבוטו הנפש של הערים של היום. אני יודע את זה מכלי ראשון ואני מזדהה בהחלט עם הגיבורם, חוץ כמובן מאשר עם דני סל' מיסיבות ברורות של אתיקה עסיקת. יש אולי רגילים לסבירה שההידדרות האתית הלה עם תום מלחמת ששת הימים וקשורה בהשחתה המוסרית שלנו עם כבש, אבל אם זה נכון מודיע היא הוגברה ככל כפליים דוקא משנות התשעים שבה קרו תhalbך אוסלו והנסיג החפה מלבנון?

הטרילוגיה של המחוות שלך על אתיקה עסיקת - גיבור מעמד הפעלים, מעבר לקו המשווה וחיים קסומים נCKERה בספר שלי. לגבי הרים נשלך - שניהם (האם השלישי בדריך?), שתיקה יכול להימנתה עם הפנינים של הספרות העברית. גיבור הספר הוא מאד משכנע וכל הדמיות משתלבות לפיספס מרתק. יש ברמן עיפל קפאי ובתוור אווד מושבע של קפקא מאד אהבתית את הספר. ויסקי ה- בסדר הוא בסגנון שונה מהתאר בחרחה כמו שתיקה את מצבנו בישראל של היום. קראתי אותו בנסימה עצורה ובמיוחד את היחסים ההיסטוריים שלו. תרצה לי להזכיר שהרמן השלישי שלך היה קומי או שתכתב קומדייה לשם שני. גם קורני כhab קומדיות, שלא לדבר על שקספיר ואני משוכנע שגם תנסה - תצלחה גדל. וזה מביא אוות לטרילוגיה הכתה שלך - מהחוות האופוליפיטים. ראיyi את שף סוכות וזה היה מאד משכנע. יש לי אפתחה גודלה למחוות אלה כי אני משוכנע שאנו קרובים לאסון מתקרב ובא - או בהקשר הפלדמנטלי של איראן, החיזבאללה והחמאם עם טורו ביולוגי, כיימ או אטומי, או בהקשר האקולוגי על רקע מוכלי האמונה והכווים להביא למוחם של עשרות אלפיים או יהודת תוך חצי שעיה (ראה אחר אמ"ץ של אריה אברני שנלחמים בחזרה נפש בנוסא זה), או בהקשר של דיקטטורה פשיסטית, שיש לה מהלים רבים בקבוק הנער וכילה להתקשרות עם הักษרים הקומדיים. כדי לך לקרוא בפרק הים של הספר של מה אני חשב עלך, זה אמוננטי, התנאים בשלים לך ואם תהייה לפוליטיקאים המוחחות הזדמנות לחסל את המבקרים שלהם הם ייעשו זאת בחבירה עם איל' הון וברוני הפשע. מספיק שיחיו מוחחות של

המקופחים על רקע העישוק המונומנטלי על מנת שיתפשו את השלטון דה יורה בנוסח לשולטן דה פקטו שיש להם זה מכבר.

אסים בטרילוגיה המרתתק ביוירט - טרייפטיך האגנו. נראה לי שנושא השואה הוא הקי קרוב ליליך. הוא יצירת מופת ובקשי מעמilia שהחפש לי את הקלהת של הביצוע המקורי ולא של היה סמיר שחרה את ההזגה. מביכון התיאטרליות זה התיאטרון במיטבו. הדמיות מרתתקות ביוירט ומועלות אין ספור דילמות אתיות. אני למשל לא הייתי מסוגל להיות גנס גם אם חיו עשרות אלפיים היו תליים بي. אין מאמין שאין כלכירות ברית עם השטן בכל תנאי, אין לשחק פעללה עם נורמים מושחתים וגם משתרים מושחתים, אין לבטוחה בסוריה או בערפה ומירועיו (היוזם מהכלול הוא סאדאת שנקה את לבננו בכנותו ובלבביו). לעומת זאת נדע אם מתק השפטים שלו היה רק תקסיס על מנת לבקש את סני או שהוא היה אכן כנה בדבריו. השלים הקר לא מביע על כנות משיכיו, הדרם שעשו על נגיב מהפה, וההברחות של אמצעי הלחימה לעזה ממציאות על כוננותו דווקא. אך עירף שלום קרעם יוביל משלמה מנשחתם קורבנותך. אם היתי ציריך לבחור את ברוחה של סופי ההיינט הולך למוות עם שני הילדים שלו כי אני לאمامין לנאים, אך אני יותר איך מתי מתנווה כי ההיינט הולץ כמה מיטים מבוער. בדיות שאהת מכיא באדם ובਮתרחף אני להלוטין עם קאנט ונגד החועלנים. מי שדוגל בחועלנים מצדיק את הנאציז שדאגו ברווחה של רוח האוכלוסייה הגרמנית על השובן חוויהם ורכישם של המיעוט היהודי. ציריך להזות מצפונ שיפוי הולכים בין אם זה האלוהים, המצחון או אריסטו. אסור לעשות רע בשם תנאי ובמקורה של הפורט פנטזיו ציריך להקשיע עד 11 דולרם בכל רכב בשבייל לדziel את חייהם של 300 קרבנות ודדיים אך אלמוניים, גם אם פגעים ברזרוויז, כי אתה ציריך תמיד לשאל את עצמן מה יקרה אם אתה או קרובים שלך ייהו בין הקורבנות, להשליך את האוניברסאליות של המקרה ולא לעשות לאחר את מה שלא הייתה רצחה שייעשו לך.

אני בח גודלה כל אלה שפכו במקור פרנסתי ומרגע שהחלתי לעסוק באתיקה הדריד או את המכוניות בתשעים האחרונות. זה אפשר לי קודם כל לבחון מי הם חברי האמת שלי, חיזוק בצוורה בלתי ריגילה את ה;zויות שלי עם רותי ואת הקשרים עם ילדי, זה גרם לי להכיר אנשים נפלאים כאריה אברני, כמן, כיצח גורן, איצ'ק ספורטה, עמליה אייל, הפרופסורים בטני, פאן לוייך ופקה בחו"ל, זה אפשר לי לחכנס לאmbicia להרוויה פי כמה מההפסדיות ולהפקיד לא תלוי באח' אחד, לשוט דוקטור ולמלמד להשעיף עם הספרים וההרצאות שלי על אלפי אנשים בארץ וב בחו"ל, להפוך לאדם טוב יותר, וורוד לקוליה עם מודעות חברתיות ותרבות. אחרון אהנו החביב, הגעתו לשיאם אינטלווטאליים שלא ידעת מעולם עם כתיבת המשתתף ספרי המחקה, הרomon והמוחזה לעיר ירושאותו, ספריים קצרים, מאפיילו ושירת בלידאיון שבסרטה בירוחן "איך ירושלים". נ"ז לפניו עשור קראתו הרובקה ספרות ומחזאה, אבל חוץ כמה מעט כל דבר שקספרה שקריאתית בעת היווית טענות מعلومات לא היה לי נזון לקרה את כל כתבי הספרים והאלהובים עלי. קראתי הרובקה כמעט של קפקא, פרוטון, הוגו, סארטר, טולסטיין, דימא, מורהה, מוספן, רומן, לורנס, תנאים אנו, אהוזות. רמנם ושרה של גזלי נזירים אך בצוורה מוקטעת כי לימי יירה וכן לדורא רבבה

שנאלביט עבדתי כל יום עד עשר בלילה ובוחר עצמאי עבדתי שבעה ימים בשבוע על מנת להיות מוקbij למקצועי השכר הגבוה ביותר במשק. בעשר האחרון קיבלתי מבחן נhardtת (בגסוך למיצפן), הוגשמה עצמאית וזוגיות - זמן למכבר. ובזמן זהה קראתי סוף סוף את כל כתבי אדרתור מילר, אוניל, טנסי וויליאמס, הנני ג'ים, פרנקלו באיטליה, סרבענטס בספרידיה, ברקט ברגמניה, עגנון, ברנד שאו, צ'וב, איבנסן, אמריל אולה, בלזק, אני, ג'ירודו, מרסל פנויל, קורני, רסין, מוליר, דנטה, אלברט כהן, סטרינדברג, ועכשו גם יהושע סבול.

גראה לי שיש לנו כר רוחב לישותה פעולה החזק מאשר בעיבוד המזהה של. הסכנה החמורה ביותר העומדת בפני מדינת ישראל בדורנו כי רבים מהם מוכרים בשמריה על מטעי היהודים בשתי הימים. כל שנה מותים 1,200 אנשים בגל אקלזיות, אנו צפויים לאסונות אקולוגיים אופוקליפטיים, הפכו לרפובליקת גננות עם היבירה של הו, שלטון ופשע, הפער בהכנסות הלא גדול יותר בעולם המערבי, יש לנו את השלטון המשותח בויתר שהיה לנו מעודן, העניים נורבים באשפה, העשירים מבריחים את הונם לחו"ל, הצבא לא הצלחה להיביס מיליציה של אלפיים איש חיזבאללה, כל הצפון היה במקלטים משך חדש והציג, שדרות במקלטים כבר שנים.... ואלה מוסקט ותמים בשמרון. זה כמו לטפל בכаб שנינים ביום הדין הגדול. ציריך לשנות את כל התפישה של האנטילגנציה בישראל עט מנת לא להדרמת לוגמניה בימי ורומא העתיקים. קריטוני מושות ואת, אבל לך יש את שיעור הקומה להוביל מהך זהה. אני מוכן לעוזרך רק בכל אשר אוכל. יש לנו שליטון החלש, עובדים חלשים, סכינים קומיות ודומרייזציה מוחלטת. זה מרושם לאסון, אם אתה, ואני ואחריהם לא נרתם - האסון הוא יבוא. אני נושא ימים חמישי קרבון למפגש של עמותת אומ' של אריה אבנרי המתקררים בשעה המשם בית סוקולוב. הם מרצים את מה מונעם כי אין מודע לביעוריות של הנושא. אני מציע שלפחתות נפגש. אם אתה מלמד ביום חמישי הקרבן באוניברסיטה וכל נסבע בחד לתל אביב, ברכבת שילך, שי או ברכבה. נכל גם להיפגש בהיפה או בתל אביב כפי ישנה לך. אני מלמד ביום חמישי עד השעה 12 באוניברסיטה אבל אחר כך אני פני. וכך לדון ב noseums אלה, במזהה שלך, במשפטך שלך, בספר המחקר שלך, בכל מה שרצית לדעת על עולם העסקים הישראלי וטרם הספקת לשאול. אני אתקשר אליך על מנת להתאם פגישה.

כל טוב,

קורס

<ethicssocresphbrewbookrev12007israeliplays.doc>
<ethicssocresphbrewbookrev12007introduction.doc>